

בע"ה כו' באב תשע"א

26.8.2011

גליון מס' 2666.

פרשת ראה

ראה כז' בו. מפטירין (ישעיהו נד') "עניה סוערה". מברכין החודש, ר"ח אלול ביום ג' וד', אין אומרים אב הרחמים והזכרת נשמות.
אלול - המולד יום ב' שעה 4 עם 24 דק' 13 חלקים.
לוח א"י, הרב טוקצינסקי.

שעור פרשת שבוע: עודד פרידמן

ימי החול		שבת	
5.25	זמן תפילין / טלית	18.52	הדלקת נרות
9.28	סוף זמן ק"ש	19.00 ב' 14.00 א'	מנחה
19.06←19.10	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
18.55	מנחה וערבית	11.30	קידוש
19.28	צאת הכוכבים	17.10, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	17.30	לימוד 'דור לדור'
		18.00	שיעור הרב ארי
<u>8.00</u>	שחרית נוער	19.47	צאת השבת

אחות תורנית השבת – הילרי יום-טוב

שבת
שלום

"ראה אנכי נותן לפניכם היום, ברכה וקללה" (וי"ג, כ"ו)

עיון בשלושת הפסוקים הפותחים את פרשת ראה, מעלה שאלות ותמיהות הנובעות הן מתוכן הפסוקים והן מהמבנה הלשוני שלהם.

הר' מסלונים בספרו "נתיבות שלום" מצביע על שאלות תמוהות ומציע תשובות מעניינות וחשובות. בחרתי להציג כמה שאלות ולבחון את התשובות המוצעות.

- "ראה" - כיצד ניתן לראות את הברכות והקללות בעיניים?
- "אנכי נותן" - מה שייך לשון נתינה בברכה ובקללה, הרי זו אינה נתינה ממשית הניתנת מיד ליד? ועוד, מה שייך עניין נתינה לגבי הקללה?
- יש להבין שהרי אין רע יורד מן השמים וגם תכלית הבריאה להיטיב עם ברואיו, ואיך מתבאר לאור זה עניין הקללה?
- "היום" - מה המשמעות באומרו היום?
- מדוע נאמר "ברכה וקללה" ולא "שכר ועונש"?

לעניין הברכה והקללה - מביא הר' מסלונים תשובה יפה וחשובה בשם האר"י הקדוש. "שאינו דומה אדם לאדם מיום בריאת האדם והלאה, ואין אדם אחד יכול לתקן מה שחברו מתקן. כלומר שלכל אדם יש את השליחות העליונה שלו לתקן דבר מיוחד בעולם הזה." ומכאן עניין הברכה והקללה אינו מדבר על קיום מצוות בבחינת שכר ועונש אלא בבחינת קיום השליחות או אי קיום השליחות בעולם.

לעניין "ראה" ו"נותן לפניכם" - המילים בפסוק "ראה אנכי נותן לפניכם.." מצביעות על נתינה במובן של תנאים שמעניק הקב"ה לברואיו על מנת שיוכלו למלא שליחותם בעולם באופן מיטבי, וזאת ניתן לחוש ולראות!

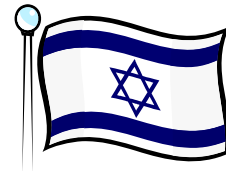
מיקומה של פרשתנו דווקא בשבת שלפני ר"ח אלול מעצימה את משמעות הדברים הנזכרים לעיל. המילים מתוך הפסוקים "ראה אנכי נותן לפניכם היום..." קוראות לאיש יהודי: ראה, בעוד ירח ימים אנכי נותן לפניכם היום, את היום הקדוש, ראש השנה. יום ה' הגדול והנורא קרב ובא וצריכים כבר להתכונן לקראתו. והברכה אשר תשמעו היא הברכה שתשמעו בלבבכם את הקריאה לתשובה וסליחה ועריכת חשבון נפש.

מנקודת מבט אישית, עניין השליחות המיוחדת של כל אדם ואדם מקבל בתקופה זו של השנה משנה תוקף ומשמעות.

מידי שנה עם התקרב חודש אלול ותחילתה של שנת לימודים חדשה בפתח, זכרה של אמי ז"ל, רחל קרול, הופך למורה דרך אישי בעבודתי החינוכית. אמי הייתה המורה והמחנכת המיתולוגית בסעד ודורות של תלמידים זכו ללמוד ולשתות בצמא את תורתה.

שתהא שנה מבורכת בנתינה והענקה ומימוש השליחות הייחודית של כל אחד ואחד.

איכף אחיטוב

ושוב מתיחות באזורינו ומצב בטחוני לא יציב. לכאורה נראה כי השגרה ממשיכה, וכי פיתחנו סוג מסוים של "עמידות" למצב לא הגיוני זה, אך לפחות היום (יום ה') השבילים נראים ריקים יותר מאנשים ומילדים. ההפנינג במשק הילדים סבל מכמות מועטה של משתתפים עקב המצב, וגם הערב שארגנה ו. תרבות, שאמור היה להתקיים ביום חמישי בבריכה-בוטל. נתפלל שיחזור במהרה השקט לקיבוצינו, ולכל האיזור.

החברה' של "גרעין צבר" נחתו אצלנו בעיצומם של אירועים כמו "צבע אדום", "כוננות ספיגה" ו"להשאר ליד מרחבים מוגנים". החברה' חדורי רוח ציונית אמיתית חוו מיד בבואם מה זה לגור ב"עוטף עזה". מספר בועז יערי מ"גרעין צבר":

"אני רואה את עזה מהחלון. יש "צבע אדום" לפחות פעם ביום ואפשר לראות ולשמע את המטוסים שלנו תוקפים בעזה. זו הרגשה מוזרה מאד, אבל זה גם נותן לך להרגיש באופן מידי שאתה ישראלי". לדבריו, "יש פחד, אבל כשאני רואה שכולם בקיבוץ כל כך רגילים ורגועים, זה עוזר ואני מרגיש שגם אני מתרגל". **ומוסיפה רונית ברט:** בועז הוא אחד מ-26 חברי הגרעין שהגיעו בעיקר מארה"ב אבל גם מקנדה ודר"אפ. כמו שכבר גיליתם הם חברותיים וחמודים, שמחים להיות פה, מתרגשים מקבלת הפנים החמה ולרוב נהנים. השבוע החלו הלימודים באולפן עברית ולפנינו תוכניות רבות. בשל היותם מקסימים במיוחד (ואני אובייקטיבית) הם זכו לכתבות רבות ומחמיאות בטלוויזיה, בעיתונים וב-YNET. חפשו אותם באינטרנט... אנו רוצים להודות לכל מי שעזר בהכנת הבית לקראת הקבוצה, להתנצל על הרעש בחדר האוכל ומבקשים להמשיך לחייך אלינו בשבילים!

החופש הגדול עוד מעט קט נגמר, הקיטנות עברו חלפו, ילדי הגיל הרך יצאו לחופשה מיום רביעי השבוע, ועד יום רביעי הבא. ביום ראשון יצטרפו לחופשה גם ילדי א' ו-י'. משפחות רבות מנצלות את ימי החופשה האחרונים לחופשות משפחתיות ברחבי הארץ. האם תרצו לספר לנו על מקומות יפים בהם הייתם? נשמח לקבל רשמים לעלון הבא שיסכם בע"ה את החופש הגדול.

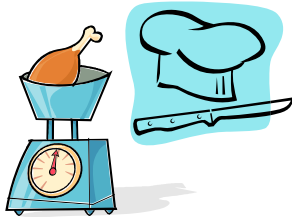
ברוכים הבאים!

למשפחת עדי ואריאל סאסי ושני ילדיהם החביבים שהגיעו השבוע לקליטה בסעד. משפחת סאסי מגיעה אלינו מתקומה: עדי היא מורה למתמטיקה בבי"ס דע"ת, ואריאל מנחה תוכניות לימודים בחמדת הדרום. משפחת סאסי תגור בדירת "אשכול". למשפחה אלישבע ונחמיה וסרטייל שהגיעו גם הם לקליטה בסעד. אלישבע, נכדתה של שפרה ניר, ביתו של רפי ניר, סיימה לימודי תואר ראשון בעבודה סוציאלית, ונחמיה משרת בצבא קבע. המשפחה תגור בדירת רסיסטל לשעבר (סמוך לחברת הנוער).

למשפחות סאסי ווסרטייל-אנו מאחלים קליטה טובה ומהירה בסעד, ושעמכם יבוא גם שקט בטחוני.

הודעה זאת .! תרבות

כפי שדיווחנו בעלוני הקודמים, במועדון לחבר מוצגת בימים אלה תערוכת צילומים של עוזי צור ז"ל. המועדון יהיה פתוח השבת, פרי "ראה", בבוקר משעה 10:00 – 14:00 ואחה"צ משעה 18:00 – 19:30. כולכם מוזמנים לבוא ולראות.

"שוק וטעים בשוק סעד"

"מבחר רחב של מאכלים, מדי שבוע, ב"שוק ששי" בקיבוץ סעד. וזה גם כשר.

13 סוגי סלטים, 14 מתכונים עוף, הודו ובקר, ארבעה סוגי דגים, וגם תפודים ואורז בכמה צורות, ירקות מבושלים, מנות צמחוניות וטוגנים, וכן מרק עוף, רטבים, חזרת וחלבה – כל זה יספק אתכם לארוחת ליל שבת? לא, סושי אין. גם פלאפל לא.

גלעד הלפרין, מנהל השיווק והמכירות של "שוק ששי", הגון דיו כדי לחוות דעתו, שלהגיע במיוחד מהמרכז כדי להצטייד אצלו באוכל – זה קצת מוגזם, אבל אם אתם מתגוררים בסביבה, זה אחלה דיל. הקייטרינג הוא חלק מענף המזון בסעד. במטבח הקיבוץ מבשלים מדי יום שתי ארוחות לחברים הסועדים בחדר האוכל, ו-1,500 מנות נוספות לתושבי ארבע מועצות איזוריות סמוכות. אותם עובדים – שני שפים וקבוצת חברות מבוגרות ומסורות – גם טורחים מדי שבוע, החל מיום חמישי אחר הצהריים ועד בוקר יום ששי, על הכנת האוכל – ולכן הוא תמיד טרי – ל"שוק ששי", המתקיים (בין 10:00 ל-12:00) באחד מאגפי חדר האוכל.

כמעט שנתיים פועל השוק הזה, ולפי גלעד, משבוע לשבוע גדל מספר הקונים – ומבחינתו, שימשיך לגדול עוד ועוד.

ומה עושים עם אוכל שנשאר?

גלעד הלפרין: "מעבירים אותו לחדר האוכל".

והכי חשוב, לפני שאנחנו טורחים: איזו כשרות יש לכם?

הרב של סעד הוא משגיח של הקייטרינג. כשרות הבשר היא של "חלק בית יוסף" והחלב והעוף של רבנות מהדרין. בקיצור, הקייטרינג הוא כשר למהדרין.

וכל הכתבה היפה והמפргנת הזאת פורסמה ב"ידיעות הקיבוץ" (י"ט באב, 19.8) וחשבנו להביאה גם אליכם. תודות ופרגון מגיעים גם לזאבי, שהיה בעת הכנת הכתבה בחופשה. גם אנחנו הקונים הותיקים של סעד נהנים כל העת מהשרות הנפלא של "שוק ששי".

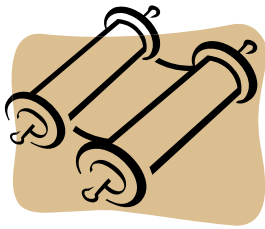
הביאה לדפוס: דרורה רולמן.

מזל טוב!

מזל טוב ומזל טוב
למרים ומה בן צבי
ולכל המשפחה
להולדת הנין
בן לציפי ואליהו אשר
נכד ליהודית ויידן.

מזל טוב מקרה האם
ללאה ואברהם ימני
ולכל המשפחה
להולדת הנין -
בן לחרות ואליזור מימון
וללהולדת הנניה -
בת לדוד וצביה מצול
נכד ונכדה ללילית ואבי מצול.

”וכף מי שצוסקיס בצרכי צמור באמנה - הקדוש ברוך הוא יספס סכרס . . .”

מזה ארבע שנים אני משרתת בקודש את קהילת סעד בועדת דת, ותפקידי כולל גם שיבוץ מעבירי שיעורי פרשת השבוע מדי שבת. כל פעם אני נפעמת מן ההיענות הנפלאה של האנשים לפניתי. עד כדי כך שאם מישהו לא יכול להעביר שיעור הוא מתחלף בעצמו, ורק מודיע לי על כך, כדי שאפרסם זאת בלוח הזמנים והשיעורים לשבת, ובכל השנים לא החסירו אפילו פעם אחת את שיעור פרשת השבוע. אף הגדילו לעשות בשבת האחרונה, פרשת עקב, ומעשה שהיה כך היה: ביום שישי בשעה 7:00 אני מקבלת טלפון מאחת ממעבירי השיעורים שהיא בבית חולים עם חותנה (ונאחל לו רפואה שלמה), והיא תשמח שאנסה למצוא לה מחליף. התחלתי בסדרת טלפונים למספר אנשים לשאול אותם אם יוכלו להכין שיעור לשבת. (והרי תמיד לפני כל חומש אני מפיצה את רשימת מעבירי השיעורים, למען יהיו מוכנים זמן רב מראש). תשובת כולם היתה כי יעשו מאמץ לראות אם יצליחו להכין שיעור וישתדלו לתת תשובה בהקדם. והנה בשעה 10:30 קבלתי תשובה חיובית ראשונה מהצעיר שבחבורה. וכאן המקום לאחל לו שיגדיל תורה ויאדיר. ועד השעה 12:00 זכיתי לקבל תשובה חיובית מכל הארבעה שפניתי אליהם. אך כל הקודם זוכה, ורק הודיתי להם ואמרתי אשרינו שזכינו לקהילה כזאת.

שבת שלום

ת.נ.ח

” קום קרא אל אלוהיך...”

סליחות

חודש אלול בפתח וכמדי שנה אנו מתחילים באמירת

סליחות בנוסח הספרדים ועדות המזרח .

כולם מוזמנים לאמירת סליחות ביום חמישי בלילה,

ג' לחודש אלול, בבית הכנסת של החטיבה בשעה 20:00.

מדי שבוע יתקיימו הסליחות בימים: מוצ"ש, שני וחמישי

בשעה זו.

”אדון הסליחות בוחן לבבות...”

ח'מ'ת פר מצוה

סיפורי מתחיל לפני 30 שנה. יש לי אח תאום. גדלנו בבית די אמיד אך למרות המצב הכלכלי המשופר חיינו בצניעות. אבי הוא יליד ארה"ב. כחודשיים לפני בר-המצווה שלנו נסענו לטיול (שבועיים וחצי) בארה"ב. באחד הימים אבי תיכנן לפגוש חבר ילדות, איתו הוא למד בבחרותו בביה"ס, ואשר שימש אז כרב הקהילה. הגענו לבית הרב. לאכזבתנו, הרב התנצל ואמר שעליו לעזוב כדי לטפל בדחיפות בנושא שהוא פיקוח נפש. "במה העניין?" שאלנו. הרב הסביר שיש זוג עולים מברית המועצות שלא זכו בפרי בטן במשך 10 שנים, ולבסוף נולד להם בן. לפני שבועיים התגלה גידול ממאיר בגופו. הרופאים לא נותנים לו סיכויים רבים להירפא. ההורים בייאושם פנו ליעוץ פרטי ושם נאמר להם כי ניתן להציל את בנם ע"י טיפול חדשני ויקר שעלותו 20,000 דולר. ההורים "חלבו" כל דולר שיכלו והגיעו רק ל- 10,000 דולר. הרב הסביר שהוא חייב לצאת כעת כדי לגייס את 10,000 הדולרים החסרים והוא חייב לעשות זאת תוך יום יומיים כי חייבים להתחיל בטיפול מיידי. הרב התנצל ויצא. יצאנו איתו. במעלית שאלתי את אבי: "אולי אנחנו נתרום את הכסף לניתוח ונציל את התינוק?". "הוצאנו על הטיול הזה הרבה כסף ובעוד כחודשיים נחגוג את בר-המצווה שלכם ואיני חושב שאוכל לשלם סכום כזה", השיב אבי. "ואם אוותר על חגיגת הבר מצווה שלי ואחגוג בבית?", שאלתי. אבי הביט בי ואמר: "אתה מבין מה משמעות הדבר?". "השבתי לו: "כן, בהחלט, אני מוותר על החגיגה כדי להציל את התינוק הזה". "אתה צריך לשאול את אחיך, אינך יכול לוותר בשמו!" אמר אבי. ניגשתי לאחי, הסתודדתי איתו ותוך פחות מדקה קיבלתי את הסכמתו (ללא כל היסוס, הסיפור מאד נגע לליבו). ניגשנו שנינו לאבא והודענו לו שאנו מוותרים על חגיגת בר-המצווה שלנו ומבקשים שיתרום את הכסף להצלת הילד החולה. הרב כבר היה קרוב למוניתי. אבי קרא לו והודיע לו שהוא אינו צריך לנסוע לשום מקום היות והוא יתרום את הסכום החסר, 10,000 דולר (וסיפר לו אודות ההחלטה המשותפת של אחי ושלי). הרב התרגש מאד. חזרנו למשרד וישבנו שם שעה ארוכה. בסוף הפגישה אבי העביר המחאה לידי הרב. חזרנו הביתה, לא מתחרטים אפילו לרגע על ההחלטה.

מועד בר המצווה הגיע. את האוכל בישלנו בבית, ערכנו שולחנות בחצר ביתנו. היתה זו סעודת בר מצווה שמחה מאד... גם למדנו שבתקציב ממש פעוט ניתן לערוך שמחה מכובדת וכי אנשים מעריכים ואוהבים אוכל ביתי. באמצע בר המצווה הגיע בהפתעה הרב, חברו של אבא מניו-יורק. לאחר קבלת הפנים המרגשת הוא ניגש לשולחן הכבוד וביקש לדבר. הוא הציג את עצמו ולאחר מכן סיפר לנוכחים מדוע בר המצווה הזה מתנהל בבית ולא באולם כמקובל. הוא תיאר כיצד ראה אותנו מסתודדים ואיך ההחלטה האמיצה הגיעה מצידנו ללא לחץ מצד ההורים. הוא הוסיף שיש אירגון בארה"ב העוסק במעשים טובים ובכל שנה האירגון בוחר באירוע שהוא מבחינתו "המעשה הטוב של השנה". הרב קרע את המעטפה שבידו, הוציא מתוכה תעודה גדולה ממוסגרת עם כיתוב אנגלי המכריז על אחי ועלי כ"עושי המעשה הטוב של השנה". קיבלנו הרבה מתנות אך זו היתה המתנה היקרה מכולן. המתנה הגדולה ביותר היתה כשרב הכריז שהטיפול הצליח וכי הילד מבריא. דבריו גרמו להתרגשות גדולה בקהל.

לפני 8 שנים ערכתי בר מצווה לבני הבכור. אבי שכבר היה די מבוגר ישב במזרח וכולנו העלינו זיכרונות מבר המצווה המיוחדת שנערכה לנו. לפתע נכנס לאולם רב מבוגר. מייד זיהינו אותו כידיד של אבא מניו-יורק. ליווה אותו איש צעיר שנראה כנכד שלו. הרב ניגש לשולחן הכבוד, חיבק את אבי ואח"כ אמר לי: "הבאתי לך מתנה גדולה יותר מכפי שהבאתי לך בבר מצווה שלך". לא הבנתי את כוונתו, הוא נטל את המיקרופון וביקש לספר לנוכחים סיפור: "לפני 30 שנה אתה ואחיך ויתרתם על מסיבת בר מצווה מפוארת לטובת ילד חולה. בבר המצווה הבאתי לכם כמתנה תעודה על המעשה הטוב שעשיתם, בבר-המצווה של

בנד החלטתי להביא את המעשה עצמו, הנה הוא" הרב הציג את האיש שעמד לצידו ואמר: "הנה התינוק שהצלמתי ע"י אותו וויתור, כבר זמן רב שהוא מבקש להודות לכם על חלקכם בהצללתו, והחלטתי שבר המצווה של בנד יהיה הזמן הטוב ביותר לעשות זאת". איני יכול לתאר מה קרה שם, אחי ואני בכינו כמו ילדים קטנים. גם אבי המאופק, שמעולם לא ראיתי בוכה, רעד מבכי ואיתנו רבים מהנוכחים. לא פשוט היה לראות את התינוק החולה שהיה רק בדמיון עומד מולנו כאיש צעיר ונשוי, אב ל- 2 ילדים. פתאום הבנו את משמעות המעשה להציל עולם ומלואו. בעצם הצלת איש אחד הביאה להצלת כל המשפחות שיקימו ילדיו וצאצאיו עד סוף כל הדורות.

דוד אורון

הביאה לדפוס: יונה צברון.

התחננו לה מנהל הקהילה

זאב זאב? זאב!!

לאחרונה חשנו כולנו בהחרפת המצב הביטחוני. החיים ב"חוטף עזה" הם כנראה כמו גל סינוס, פעם שקט קצת, ופעם שקט הרבה. ואולי אפילו קצת התרגלנו. החשש הגדול המלווה אותי ואת כל מי שמופקד על בטחון הציבור, שאולי התרגלנו יותר מדי... ואנו מרשים לעצמנו קצת לזלזל בהוראות שהצבא מנחית עלינו. לא פעם ישנם אנשים שחשים שהצבא מכסה את עצמו בכך שמודיע להיכנס למרחבים מוגנים... וקצת שוכח אותנו יותר מדי שם בפנים - ולא היא. דומני שבכל פעם שהייתה כוונת ספיגה, התרחש משהו (אמנם, ברוך ה', לא תמיד לכיווננו). בקשתנו מכולנו- בואו לא נהיה גיבורים מדי. הצעירים לומדים גם הם מאיתנו, ותחושת הביטחון ש"לנו זה לא יקרה", עלולה להפוך למלכוד. אם יש התראה או צבע אדום, צריך להתייחס ברצינות, ולטרוח ולהגן על עצמנו בכניסה למרחב מוגן. גם אם לעיתים זה באמצע חדר האוכל, וגם אם לעיתים מאפסנים אותנו בממ"ד שעה ארוכה.

הדשא של השכן ירוק יותר

דומני שמעולם לא היה פתגם זה נכון בסעד יותר מימינו אלה, ודווקא לחיוב. סוף סוף מתחילות לצוץ פיסות דשא ירוק בין השכונות. שטיחים ארוכים של דשא מוכן נפרשים, מושקים, ונקווה שקבלן הגינון בסיוע צוות הנוי המתוגבר שלנו, ימשיך במלוא הקצב. ומתוק הירוק וטוב לעיניים. סיורים חופשיים ללא תשלום יתאפשרו בשבת. בואו לראות את הנס, ולשיר בקול - "הדשא שלנו גדול וירוק..".

סיפורי לילה

שלישי בלילה, לפני חודש, אחת אחר חצות. ארבעה בני תשחורת, ממיטב בנינו, מלח הקיבוץ והארץ, יוצאים לביצוע משימה. מתגנבים חרש לביתה של אחת מוותיקות הקיבוץ (86) בשכונת "אין זיתים" שולפים מפתח קלנועית, עולים ומתכוונים לנסוע. "יש שם עוד אחת, ואחר כך ניקח שתיים מבית שקמה" שחים איש לרעהו בשקט. רכב החולף בכביש הצמוד מבריחם לרגע. שבים, והמשימה יוצאת לדרך. בוקר. הכל עומד על מקומו, כל ותיק עולה על הקלנועית שלו ואינו מדמיין ששעות קודם לכן דהרה ברחבי הקיבוץ כרכב שעשוע... האם באמת שעשוע? מעשה קונדס של נערים? או אולי גניבה מבישה מזקנים שקנו במיטב כספם (20,000 ₪) את יכולת הניידות שלהם? ומה ההבדל בין זה לבין גניבת רכב שקנה חבר? אם לבחור בין שובבות לבין גניבה- אני בוחר בשניה. ברור שלכשיתפסו פעם (שהרי כל גנב נתפס בסוף) אמליץ לבעל הקלנועית להגיש תלונה במשטרה...

מועדון לחבר- איילת דרורי מחליפה את רננה יערי באחריות על המועדון לחבר. תודה לרננה, וברכת הצלחה לאיילת שתצליח לספק רצון כולנו.

עדכון מישיבת הנהלת הקהילה האחרונה

חגית ושי המל בקשו לצאת לשנה מחוץ לקיבוץ. אנו רואים בשנה זו פסק זמן משפחתי של בנייה מחודשת, ולפיכך החליטה הנהלת הקהילה להיענות לבקשתם ולאשר את יציאתם. אנו מקווים בכל ליבנו שאכן המשפחה תצבור כוחות במהלך שנה זו, ושתחזור אלינו בעוד שנה מחוזקת. אנו מאחלים לחגית ושי ולילדים - יציאה לשלום וחזרה לשלום!

אולם ספורט- האולם שופץ כידוע לאחרונה, ושודרג על ידי המועצה ובתוספת השקעה כספית לא קטנה של סעד. למרות זאת ישנה תחושה שהאולם הפך לשטח הפקר, הנפרץ לא פעם, ללא אחריות. אנחנו מחפשים אחראי נמרץ שיהיה מוכן לקחת על עצמו אחריות על האולם.

תזכורת- פיפקה שב ומזכיר לציבור שלא לזרוק בקבוקי פלסטיק בארגזים ליד הפח, אלא במיכלי המחזור שהוצבו לצורך כך.

וסיום שמח- בתיה פינקלשטיין הודיעה על חתונה עם בח"ל שי בנטל. נאחל לזוג ולמשפחה הרבה מזל טוב.

בת life

צפר